

BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1971

Warszawa, dnia 20 czerwca 1971 r.

Nr 6

SPIS TREŚCI

Dział B

„ 42 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1971 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych	98
„ 43 — uchwała nr 58 Rady Ministrów z dnia 12 marca 1971 r. w sprawie prawa do wynagrodzenia za czas zwolnień od pracy, przysługujących pracownikom wychowującym dzieci w wieku do lat 14	100
„ 44 — uchwała nr 68 Rady Ministrów z dnia 2 kwietnia 1971 r. w sprawie zwiększania zatrudnienia kobiet w niepełnym wymiarze czasu pracy	100
„ 45 — rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 marca 1971 r. w sprawie stanów chorobowych stanowiących przeciwwskazanie do wykonywania niektórych czynności z zakresu produkcji środków spożywczych oraz obrotu nimi	101
„ 46 — zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 9 lutego 1971 r. w sprawie ustalenia wzoru odznaki „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego”	103

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 kwietnia 1971 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych.

(Dziennik Ustaw z dnia 29 kwietnia 1971 r. Nr 10, poz. 106)

Na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1968 r. o pracownikach rad narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. nr 30, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie: „w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych”;

2) w § 5:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie.

„2. Ze względu na posiadane kwalifikacje i rodzaj wykonywanej pracy pracownikowi przyjmowanemu do pracy może być przyznane wynagrodzenie wyższe od określonego w ust. 1 w granicach stawek wynagrodzenia przewidzianych dla danego stanowiska. O przyznaniu takiego wynagrodzenia:

1) w stosunku do pracowników wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz rad narodowych miast powyżej 100 tys. mieszkańców decyduje organ właściwy do obsadzania danego stanowiska we własnym zakresie; jeżeli organem tym jest upoważniony kierownik wydziału (jednostki równorzędnej), przyznanie następuje za zgodą przewodniczącego prezydium rady narodowej;

2) w stosunku do pracowników:

a) powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych,

b) rad narodowych miast liczących powyżej 20 tys. mieszkańców,

c) dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz

d) innych rad narodowych niższego stopnia

— decyduje organ właściwy do obsadzenia danego stanowiska we własnym zakresie; w stosunku do pracowników rad narodowych wymienionych pod lit. d) przyznanie następuje za zgodą przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej.”

b) skreśla się ust. 3;

3) w § 6:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Pracownikowi, który pobiera wynagrodzenie według najwyższej stawki wynagrodzenia ustalonej dla danego stanowiska i posiada:

1) wykształcenie wyższe bądź

2) wykształcenie średnie i 10 lat pracy zawodowej w wydziałach rad narodowych

— może być przyznane przez prezydium wynagrodzenie miesięczne przekraczające nie więcej niż o 10% maksymalną stawkę, jeżeli wyróżnia się w pracy szczególną inicjatywą i dobrymi wynikami; w odniesieniu do pracowników wymienionych w § 5

ust. 2 lit. d) przyznanie następuje za zgodą przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Przyznanie wynagrodzenia określonego w ust. 1 następuje na zasadach obowiązujących w zakresie awansowania pracowników (§ 7).”

b) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3;

4) w § 7 dodaje się nowe ust. 5, 6 i 7 w brzmieniu:

„5. Pracownikowi, któremu przy przejściu na wyższe stanowisko nie podwyższono wynagrodzenia bądź przyznano najniższe wynagrodzenie przewidziane dla danego stanowiska, może być przyznane wyższe wynagrodzenie w najbliższym terminie awansowym.

6. Pracownik, któremu przy przejściu na wyższe stanowisko przyznano na zasadach ustalonych w ust. 2 wynagrodzenie wyższe od określonego w ust. 5, jest awansowany w obrębie danego stanowiska tylko na zasadach określonych w ust. 1 i 3.

7. Ponadto pracownik może być awansowany w trybie i na zasadach ustalonych w art. 45 ust. 2 ustawy o pracownikach rad narodowych.”

5) dotychczasową treść § 10 oznacza się jako 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wynagrodzenia pracowników rad narodowych wypłaca się miesięcznie z góry w pierwszym dniu każdego miesiąca. Jeżeli dzień ten jest wolny od pracy, wypłata wynagrodzenia następuje w ostatnim dniu pracy poprzedniego miesiąca.”

6) w § 11:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nagrody przyznaje przewodniczący prezydium rady narodowej lub z jego upoważnienia kierownik właściwego wydziału po zasięgnięciu opinii rady zakładowej właściwej organizacji związkowej.”

b) dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przyznanie nagród z kredytów przekazanych prezydium rad narodowych przez ministrów (kierowników urzędów centralnych) z budżetu centralnego następuje w trybie i na zasadach określonych w regulaminie wydanym przez właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) w porozumieniu z prezydiami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).”

7) w § 14:

a) ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dodatkowe wynagrodzenie za czynności egzekucyjne przysługujące poborcom skarbowym i nagrody za realizację zadań finansowych skarbowych urzędów komorniczych przysługujące pracownikom tych urzędów.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Starsi operatorzy maszyn do księgowania, operatorzy maszyn do księgowania, konserwatorzy automatycznych central telefonicznych, konserwatorzy maszyn biurowych oraz rzemieślnicy gospodarczy wykwalifikowani mogą otrzymywać za terminowe

o należyte jakościowo wykonanie zadań miesięczne premie w wysokości do 30% wynagrodzenia.”;

8) w rozporządzeniu i jego załączniku wyraz „uposażenie” zastępuje się wyrazem „wynagrodzenie” w odpowiednim przypadku, a w określeniu „pracownicy prezydium rad narodowych” skreśla się wyraz „prezydium”.

§ 2. W załączniku do rozporządzenia wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych miast wyłączonych z województw:

a) pod lp. 2 w rubryce 2 „stanowisko” po wyrazach „Zastępca kierownika wydziału kultury” dodaje się wyraz „Wojewódzki starszy inspektor do spraw...”, „Kierownik ośrodka szkoleniowego”, „Główny księgowy”;

b) dotychczasową lp. 4 zastępuje się nowymi lp. 4, 4a i 4b w brzmieniu:

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Wynagrodzenie miesięczne w stawkach od — do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
4	Kierownik działu w kuratorium okręgu szkolnego	wyższe	10	wynagrodzenie według zasad ustalonych w § 1 ust. 2 rozporządzenia
4a	Kierownik działu w kuratorium okręgu szkolnego Kierownik działu w wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego Kierownik oddziału Wojewódzki inspektor do spraw ...	wyższe	4	2600 — 3900
	Radca do spraw zastępstwa sądowego Radca do spraw kolegium karno-administracyjnego	wyższe prawnicze		
4b	Kierownik oddziału Główny księgowy	średnie	8	2300 — 3560

c) pod lp. 6 w rubryce 2 „stanowisko” skreśla się wyrazy „Kierownik referatu”, a po wyrazach „Starszy referent do spraw...” dodaje się wyrazy „Starszy instruktor ośrodka szkoleniowego”;

d) pod lp. 7 w rubryce 2 „stanowisko” po wyrazach „Referent do spraw...” dodaje się wyrazy „Instruktor ośrodka szkoleniowego”;

2) w tabeli stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych miast powyżej 100 tysięcy mieszkańców:

a) pod lp. 2 w rubryce 2 „stanowisko” po wyrazach „Zastępca kierownika wydziału” dodaje się wyrazy „Kierownik samodzielnego oddziału”, a po wyrazach „Zastępca kierownika wydziału kultury” do-

daje się wyrazy „Miejski inspektor”, „Główny księgowy”;

b) dotychczasową lp. 4 zastępuje się nowymi lp. 4, 4a i 4b w brzmieniu:

1	2	3	4	5
	Kierownik oddziału	wyższe		
	Radca do spraw zastępstwa sądowego Radca do spraw kolegium karno-administracyjnego	wyższe prawnicze	3	2000 — 3500
4	Podinspektor szkolny	wyższe	7	wynagrodzenie według zasad ustalonych w § 1 ust 2 rozporządzenia
		studium nauczycielskie	10	
4a	Główny księgowy	średnie	8	2000 — 3500
4b	Kierownik oddziału	średnie	7	1800 — 3200

c) pod lp. 5 w rubryce 2 „stanowisko” po wyrazach „Starszy referent do spraw...” dodaje się stanowisko „Opiekun społeczny”;

3) w tabeli stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników powiatowych rad narodowych, rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw:

a) pod lp. 2 w rubryce 2 „stanowisko” po wyrazach „Zastępca kierownika wydziału” dodaje się wyrazy „Kierownik samodzielnego referatu”, po wyrazach „Zastępca przewodniczącego powiatowej (miejskiej) komisji planowania gospodarczego” dodaje się wyrazy „Powiatowy inspektor”, a po wyrazach „Powiatowy konserwator zabytków” dodaje się wyrazy „Główny księgowy”;

b) po lp. 3 dodaje się nową lp. 3a w brzmieniu:

1	2	3	4	5
3a	Główny księgowy	średnie	5	1500 — 3000

c) pod lp. 4 w rubryce 2 „stanowisko” skreśla się stanowisko „Główny księgowy”, a po wyrazach „Starszy referent do spraw...” dodaje się wyrazy „Opiekun społeczny”;

4) we wspólnej tabeli stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych wszystkich stopni:

a) pod lp. 1 w rubryce 5 stawki wynagrodzenia „1000—2000” zastępuje się stawkami wynagrodzenia „1000—2200”;

b) pod lp. 1 w rubryce 2 „stanowisko” po wyrazach „Starszy księgowy” dodaje się wyrazy „Starszy operator maszyn do księgowania” i „Kierownik kancelarii tajnej”;

c) pod lp. 3 w rubryce 2 „stanowisko” po wyrazie „Księgowy” dodaje się stanowisko „Operator maszyn do księgowania” oraz skreśla się stanowisko „Kierownik kancelarii tajnej”;

5) w tabeli stanowisk i wynagradzania pracowników obsługi rad narodowych wszystkich stopni pod lp. 1 w rubryce 2 „stanowisko” dodaje się wyrazy „Konservator automatycznej centrali telefonicznej”.

§ 3. Pracownicy zatrudnieni w radach narodowych w dniu wejścia w życie rozporządzenia, którzy na podstawie dotychczasowych przepisów posiadają kwalifikacje wymagane dla zajmowanego stanowiska lub którzy zostali od tych kwalifikacji zwolnieni, korzystają nadal z uprawnienia do zajmowania danego stanowiska niezależnie od wynikających z rozporządzenia zmian w zakresie wymaganych kwalifikacji.

§ 4. Prezes Rady Ministrów ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady

Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) z uwzględnieniem zmian, wynikających z niniejszego rozporządzenia, z zachowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, właściwym ministrom oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

43

UCHWAŁA Nr 58 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 marca 1971 r.

w sprawie prawa do wynagrodzenia za czas zwolnień od pracy, przysługujących pracownikom wychowującym dzieci w wieku do lat 14.

(*Monitor Polski z dnia 3 maja 1971 r. Nr 25, poz. 157*)

Rada Ministrów — na wniosek Centralnej Rady Związków Zawodowych — uchwala, co następuje:

§ 1. Wszystkie pracownice, korzystające w związku z wychowywaniem dzieci w wieku do lat 14 z dwóch dni zwolnienia od pracy w ciągu roku w myśl przepisu § 4 ust. 7 uchwały nr 327 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy (*Monitor Polski z 1968 r. Nr 3, poz. 22*), zachowują prawo do wynagrodzenia za czas tych zwolnień.

§ 2. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 1, ustala

się jak za urlop wypoczynkowy, z tym że składniki wynagrodzenia określone w stawkach miesięcznych wypłaca się w wysokości należnej za miesiąc, w którym zwolnienie zostało udzielone. Wypłaty wynagrodzenia dokonywane są w ramach planowanego (skorygowanego) funduszu płac.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 12 marca 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

44

UCHWAŁA Nr 68 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 kwietnia 1971 r.

w sprawie zwiększania zatrudnienia kobiet w niepełnym wymiarze czasu pracy.

(*Monitor Polski z dnia 26 kwietnia 1971 r. Nr 23, poz. 151*)

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w odniesieniu do jednostek planu centralnego oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w odniesieniu do jednostek planu terenowego wydadzą w terminie do dnia 30 kwietnia 1971 r. wytyczne w sprawie zwiększania zatrudnienia kobiet w niepełnym wymiarze czasu pracy.

2. Wytyczne, o których mowa w ust. 1, powinny — przy uwzględnieniu przepisów niniejszej uchwały — zawierać w szczególności:

1) określenie stanowisk pracy, na których w zależności od specyfiki danej branży, potrzeb organizacyjnych i warunków pracy należałoby przede wszystkim

stwarzać możliwości zatrudniania kobiet w niepełnym wymiarze czasu pracy,

2) sugestie co do rozkładu czasu pracy kobiet zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin przy uwzględnieniu potrzeb produkcji bądź usług wykonywanych na danym stanowisku pracy, na przykład: 4 godziny każdego dnia, 3 dni pracy w tygodniu w pełnym wymiarze godzin przy pozostałych 3 dniach wolnych, praca co drugi dzień w pełnym wymiarze czasu,

3) orientacyjne minimalne wskaźniki udziału kobiet zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy,

4) zobowiązanie zakładów pracy do konsultowania z właściwymi dla miejsca położenia zakładów wydziałami zatrudnienia prezydiów rad narodowych

przewidywanego zasięgu organizowania miejsc pracy dla kobiet w niepełnym wymiarze czasu pracy, jak również metod rekrutacji kandydatek do tych prac.

§ 2. 1. Kobiety mogą być zatrudniane w niepełnym wymiarze czasu pracy we wszystkich działach gospodarki narodowej i na wszystkich stanowiskach pracy z wyjątkiem prac wzbronionych kobietom.

2. W przemyśle należy zwiększać zatrudnienie kobiet w niepełnym wymiarze czasu pracy nie tylko w działach pomocniczych i w administracji, ale przede wszystkim w działach produkcyjnych, w miarę możliwości przy pracach akordowych, organizując w tym celu wymienne brygady robocze.

§ 3. 1. Czas pracy kobiet zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy powinien wynosić w zasadzie połowę czasu pracy obowiązującego w pełnym wymiarze w stosunku miesięcznym.

2. Rozkład czasu pracy kobiet zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy powinien być elastyczny i zróżnicowany w zależności od potrzeb zakładów pracy i możliwości pracownic.

3. Zmiana zatrudnienia kobiet pracujących dotychczas w pełnym wymiarze czasu pracy na zatrudnienie w niepełnym wymiarze czasu pracy może nastąpić na wniosek lub za zgodą pracownicy w drodze odpowiedniej zmiany umowy o pracę.

§ 4. Kobiety zatrudnione w niepełnym wymiarze czasu pracy otrzymują wynagrodzenie:

1) przy miesięcznym systemie wynagradzania — proporcjonalnie do wynagrodzenia ustalonego za tę pracę w pełnym wymiarze czasu pracy,

2) przy godzinowym systemie wynagradzania — za czas przepracowany.

§ 5. 1. Kobietom zatrudnionym co najmniej w po-

łowie wymiaru czasu pracy przysługuje prawo do zasiłków rodzinnych na ogólnie obowiązujących w tym zakresie zasadach. Zasiłek rodzinny nie przysługuje jednak, gdy kobieta lub jej małżonek są podatnikami podatku dochodowego, obrotowego lub gruntowego.

2. Kobiety zatrudnione w instytucjach, w których przysługują zniżki kolejowe, mają prawo do tych zniżek, jeżeli są zatrudnione co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

3. Kobietom zatrudnionym co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy przysługują świadczenia w naturze lub ekwiwalent pieniężny według norm stosowanych w danym zakładzie pracy, w wymiarze proporcjonalnym do czasu pracy. Właściwi ministrowie określają, w miarę potrzeby, szczegółowe zasady udzielania tych świadczeń.

§ 6. Zobowiązuje się Prezes Głównego Urzędu Statystycznego do przedkładania Prezesowi Rady Ministrów, a w odpisie Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, szczegółowej informacji zatrudnienia kobiet w niepełnym wymiarze czasu pracy według stanu w dniu 31 grudnia, w układzie wojewódzkim w terminie do dnia 15 lutego i w układzie resortowym w terminie do dnia 28 lutego każdego roku.

§ 7. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i społecznym stosowanie przepisów zawartych w niniejszej uchwale.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

45

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 marca 1971 r.

w sprawie stanów chorobowych stanowiących przeciwwskazanie do wykonywania niektórych czynności z zakresu produkcji środków spożywczych oraz obrotu nimi.

(Dziennik Ustaw z dnia 23 kwietnia 1971 r. Nr 9, poz. 96)

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za stany chorobowe utrudniające utrzymanie higieny osobistej uważa się:

1) przewlekłe ropne zapalenie oskrzeli, nosogardła, rozstrzenie oskrzeli, uporczywe alergiczne zapalenie błony śluzowej nosa (katar sienny),

2) czyrak lub czyraczność oraz inne miejscowe ropne zakażenie skóry umiejscowione na odkrytych częściach ciała,

3) przetoki kałowe i przetoki układu moczowego.

§ 2. 1. Osoby wykazujące stany chorobowe określone w § 1 nie mogą wykonywać czynności wymagających bezpośredniego stykania się ze środkami spożywczymi przy ich produkcji i w obrocie nimi.

2. W szczególności nie wolno zatrudniać tych osób:

1) w produkcji — przy pracach związanych z przygotowaniem surowców, z wyjątkiem wstępnej obróbki produktów rolnych w stanie naturalnym, przy pracach objętych procesami technologicznymi, przy pracach wymagających stykania się z wyrobami gotowymi przed ich umieszczeniem w opakowaniach bezpośrednich lub w opakowaniach transportowych oraz przy wykonywaniu czynności wymagających stykania się z opakowaniami bezpośrednimi środków spożywczych, a także przy wydawaniu potraw,

2) w transporcie środków spożywczych w odkrytych pojemnikach,

3) w obrocie — przy pracach związanych ze sprzedażą detaliczną nie opakowanych środków spożywczych, a także opakowanych, jeżeli rodzaj stosowanych opakowań jednostkowych nie zapobiega przenikaniu zanieczyszczeń do środków spożywczych lub jeżeli z powierzchni tych opakowań nie można usu-

nąć zanieczyszczeń w taki sposób, aby nie przenikały one do środków spożywczych,

4) w magazynach hurtowych środków spożywczych,

5) przy czynnościach z zakresu kontroli jakości środków spożywczych,

6) przy myciu, czyszczeniu i dezynfekowaniu urządzeń oraz innych przedmiotów wyposażenia lub opakowań trwałych środków spożywczych, przy utrzymywaniu czystości pomieszczeń zakładu,

7) przy pracach związanych z urzędowym badaniem mięsa,

8) w państwowych gospodarstwach rolnych i hodowlanych przy pracach związanych z uzyskiwaniem mleka,

9) w punktach skupu mleka i innych środków spożywczych, nie podlegających obróbce termicznej, z wyjątkiem płodów rolnych.

3. Osoby, u których stwierdzono stany chorobowe określone w § 1, które mogą trudnić się sprzedażą okreśną (obnośną, obwoźną) środków spożywczych ani wykonywać w indywidualnych gospodarstwach rolnych (hodowlanych) czynności związanych z uzyskiwaniem mleka przeznaczonego do obrotu.

§ 3. 1. Kierownicy zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu środki spożywcze obowiązani są ustalić szczegółowy wykaz stanowisk, na których nie wolno zatrudniać osób ze stanami chorobowymi utrudniającymi utrzymanie higieny osobistej. Wykaz ten wymaga uzgodnienia z kierownikiem przyzakładowej lub międzyzakładowej przychodni, a w razie braku takiej przychodni — z powiatowym inspektorem sanitarnym.

2. Osoby ubiegające się o zatrudnienie na stanowiskach objętych wykazem, o którym mowa w ust. 1, podlegają wstępnym badaniom lekarskim, a osoby zatrudnione na takich stanowiskach — okresowym badaniom lekarskim.

3. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 2, przeprowadza się łącznie z badaniami przewidzianymi w przepisach o warunkach zdrowia wymaganych ze względów sanitarno-epidemiologicznych od osób wykonujących niektóre zajęcia zarobkowe.

§ 4. 1. Osoby, które na rachunek własny lub rachunek członka rodziny wykonują czynności wymagające bezpośredniego stykania się ze środkami spożywczymi przy produkcji albo w obrocie, obowiązane są zgłaszać się na badania lekarskie do ośrodka zdrowia (przychodni rejonowej) w celu poddania się badaniom i uzyskania orzeczenia stwierdzającego, czy nie zachodzą przeszkody do wykonywania przez badanych czynności, a następnie poddawać się badaniom okresowym w terminach wyznaczonych przez lekarza.

2. Lekarz ośrodka zdrowia (przychodni rejonowej) może w razie potrzeby skierować osobę podlegającą obowiązkowym badaniom na badania specjalistyczne lub pomocnicze.

3. Na podstawie przeprowadzonego badania lekarz ośrodka zdrowia (przychodni rejonowej) wydaje osobom, o których mowa w ust. 1, zaświadczenie stwier-

dające istnienie lub brak przeszkód do wykonywania czynności wymagających bezpośredniego stykania się ze środkami spożywczymi.

4. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1—3, są odpłatne.

5. Zaświadczenia lekarskie należy okazywać na żądanie organów sprawujących nadzór nad zdrowotną jakością środków spożywczych.

§ 5. 1. Pracownik zatrudniony przy czynnościach określonych w § 2 ust. 2, w razie zauważenia objawów mogących uzasadniać podejrzenie co do stanu jego zdrowia, obowiązany jest bezzwłocznie zgłosić się na badanie do zakładu społecznego służby zdrowia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób, o których mowa w § 4.

3. Pracownik jest obowiązany poddać się badaniu lekarskiemu na polecenie kierownika zakładu pracy lub organu nadzoru nad zdrowotną jakością środków spożywczych, a osoba, o której mowa w § 4, obowiązana jest poddać się badaniu na żądanie organu nadzoru.

§ 6. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu, a dotyczących zasad przeprowadzania badań lekarskich, określenia społecznych zakładów służby zdrowia właściwych do przeprowadzania badań lekarskich, obowiązków kierownika zakładu pracy w zakresie nadzoru nad poddawaniem się pracownikom badaniom lekarskim, postępowania w razie stwierdzenia stanów chorobowych, utrudniających utrzymanie higieny osobistej — stosuje się odpowiednio przepisy o warunkach zdrowia wymaganych ze względów sanitarno-epidemiologicznych od osób wykonujących niektóre zajęcia zarobkowe.

§ 7. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do osób zatrudnionych przy produkcji używek i substancji dodatkowych dozwolonych oraz w obrocie nimi.

§ 8. Rozporządzenie nie dotyczy osób wykonujących czynności w zakresie produkcji płodów rolnych w stanie naturalnym i obrotu nimi oraz osób, które wykonują czynności wymagające bezpośredniego stykania się ze środkami spożywczymi we własnych gospodarstwach i przeznaczonymi na potrzeby tego gospodarstwa.

§ 9. W § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 sierpnia 1958 r. w sprawie warunków zdrowia wymaganych ze względów sanitarno-epidemiologicznych od osób wykonujących niektóre zajęcia zarobkowe (Dz. U. Nr 56, poz. 275) wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 5—9 skreśla się,

2) w pkt 11 skreśla się wyrazy „bądź ropnymi niezbytami nosa”,

3) w pkt 12 skreśla się wyrazy „a także niezakaźnymi, lecz umiejscowionymi na odkrytych częściach ciała i wzbudzającymi odrazę”.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:
J. Kostrzewski

46

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 9 lutego 1971 r.

w sprawie ustalenia wzoru odznaki „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego”.

(Monitor Polski z dnia 15 kwietnia 1971 r. Nr 21, poz. 138)

Na podstawie § 7 uchwały nr 7 Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1971 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego” (Monitor Polski Nr 5, poz. 29) w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Włókienniczego, Odzieżowego i Skórzanego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Odznaka „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego” jest odznaką w kształcie koła o średnicy 27 mm, koloru srebrnego dla odznaki srebrnej, złotego dla odznaki złotej. Na licowej stronie odznaki znajduje się po wewnętrznym obwodzie koła napis „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego”. W wewnętrznym mniejszym kole znajduje się rysunek skóry z wkomponowanymi elementami czółenka i igły z nitką. Odznaka zawieszona jest na metalowej baretce z agrafką, koloru odpowiadającego randze odznaczenia w kształcie prostokąta o wymiarach 25×7 mm, z rysunkiem liści laurowych symetrycznie umieszczonych na płaszczyźnie baretki. Na odwrocie odznaki umieszczony jest napis w trzech centralnie rozmieszczonych wierszach „Ministerstwo Przemysłu Lekkiego”.

2. Wzór odznaki stanowi załącznik nr 1 do zarządzenia.

3. Wraz z odznaką wręcza się odznaczonemu legitymację, stwierdzającą nadanie odznaki, według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 2. 1. Odznaka może być przyznana wieloletniemu pracownikowi resortu przemysłu lekkiego, który oprócz spełnienia warunków wynikających z § 4 i co najmniej jednego z wymagań określonych § 3 odpowiada następującym warunkom ogólnym:

1) wykazuje dobrą znajomość swej pracy oraz pogłębia swoje wiadomości fachowe,

2) wyróżnia się dbałością o majątek społeczny oraz nienaganie spełnia zlecane mu obowiązki,

3) jest zdyscyplinowany i obowiązkowy,

4) wykazuje wysoki poziom moralny i właściwą postawę społeczną.

2. Odznaka „Zasłużonego Pracownika Przemysłu Lekkiego” może być przyznana również innemu osobom niż określone w ust. 1 — za zasługi dla przemysłu lekkiego.

§ 3. W szczególności wyróżnia się odznaką pracowników przemysłu lekkiego, którzy swoją pracą przyczyniają się do:

1) przedterminowego wykonania zadań produkcyjnych,

2) obniżenia kosztów produkcji przez racjonalizatorstwo, wynalazczość, usprawnienia, współzawodnictwo, wprowadzanie postępu technicznego,

3) podnoszenia stopnia bezpieczeństwa i higieny pracy w przedsiębiorstwie,

4) zapewnienia bezawaryjnej pracy maszyn i urządzeń technicznych,

5) rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy.

§ 4. 1. Odznaka srebrna „Zasłużonego Pracownika Przemysłu Lekkiego” może być przyznana pracow-

nikowi po 10 latach, a odznaka złota po 20 latach nieprzerwanej i nienagannej pracy w resorcie przemysłu lekkiego.

2. Przyznanie odznaki złotej powinno być poprzedzone przyznaniem odznaki srebrnej. Odstępstwo od tej zasady dopuszczalne jest w szczególnie uzasadnionych wypadkach, zwłaszcza w stosunku do pracowników, którzy do dnia ustanowienia odznaki osiągnęli 20 lat pracy w przemyśle lekkim.

3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach Minister Przemysłu Lekkiego może przyznać odznakę pracownikowi, który nie przepracował okresu wymaganego w ust. 1.

§ 5. Odznaka „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego” może być przyznana:

1) pracownikom ministerstwa, zjednoczeń, przedsiębiorstw, instytutów i innych jednostek organizacyjnych wchodzących w skład resortu przemysłu lekkiego,

2) osobom nie zatrudnionym w resorcie przemysłu lekkiego za zasługi położone w dziedzinie rozwoju przemysłu lekkiego,

3) obywatelom państw obcych za zasługi położone w dziedzinie rozwoju i umacniania współpracy międzynarodowej w zakresie przemysłu lekkiego.

§ 6. Odznakę „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego” przyznaje Minister Przemysłu Lekkiego.

§ 7. Ustala się następujący tryb przyznawania odznaki:

1. Odznaka może być przyznana:

1) z inicjatywy Ministra Przemysłu Lekkiego,

2) na wniosek Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Włókienniczego, Odzieżowego i Skórzanego, który uprawniony jest do składania wniosków o przyznanie odznak w stosunku do wszystkich osób odpowiadających warunkom zawartym w § 2 i w § 5,

3) na wniosek jednostek podległych Ministrowi Przemysłu Lekkiego,

4) na wniosek innych instytucji.

2. Wnioski o przyznanie odznaki pracownikom przedsiębiorstw powinny być zaopiniowane przez radę robotniczą jednostki zatrudniającej kandydata do wyróżnienia, w jednostkach zaś nie posiadających rady robotniczej przez radę zakładową.

§ 8. Wniosek o przyznanie odznaki powinien zawierać następujące dane dotyczące osoby zgłaszanej do wyróżnienia: imię i nazwisko, nazwisko panięskie (gdy chodzi o mężatki), imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania, miejsce pracy i stanowisko służbowe, wykształcenie, przynależność partyjną, posiadane odznaczenia, odznaki i rok ich przyznania, wyczerpujące uzasadnienie wniosku (szczegółowo opisane zasługi ze wskazaniem stażu pracy lub działalności oraz krótką charakterystykę postawy społecznej), opinię zakładowej organizacji politycznej i związkowej, opinię zarządu okręgowego Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Włókienniczego, Odzieżowego i Skórzanego. Ponadto we wniosku o przyznanie złotej odznaki na-

leży podać datę i miejsce pracy, w którym nastąpiło przyznanie odznaki srebrnej.

§ 9. 1. Wręczenia odznaki dokonuje Minister Przemysłu Lekkiego lub w jego imieniu osoba upoważniona.

2. Odznakę wręcza się w sposób uroczysty na akademiach organizowanych z okazji „Dnia Włókniarza” lub w dniach szczególnie ważnych dla przemysłu lekkiego, jak oddanie do eksploatacji nowego zakładu produkcyjnego itp.

§ 10. Odznakę nosi się na prawej stronie piersi.

§ 11. 1. Ewidencję odznak przyznanych pracownikom Ministerstwa Przemysłu Lekkiego, osobom nie zatrudnionym w resorcie przemysłu lekkiego oraz obywatelom państw obcych prowadzi Ministerstwo Przemysłu Lekkiego.

2. Ewidencję odznak przyznanych pracownikom jednostek organizacyjnych wchodzących w skład resortu przemysłu lekkiego prowadzą jednostki bezpośrednio podległe Ministrowi Przemysłu Lekkiego.

3. Fakt przyznania, utraty lub pozbawienia odznaki odnotowuje się w aktach osobowych pracownika.

§ 12. Utrata odznaki następuje na mocy prawomocnego wyroku sądowego skazującego wyróżnionego na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych. Minister Przemysłu Lekkiego może pozbawić odznaki w razie stwierdzenia, że przyznanie jej nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd lub że osoba wyróżniona odznaką dopuściła się czynu, wskutek którego stała się niegodna posiadania odznaki.

§ 13. 1. W razie zagubienia, zniszczenia lub kradzieży odznaki albo dokumentu stwierdzającego jej przyznanie wydaje się nową odznakę lub duplikat dokumentu.

2. Za ponownie wydaną odznakę pobiera się opłatę w wysokości ceny zakupu. Odznakę wydaje się nieodpłatnie, jeżeli jej zniszczenie lub zagubienie nastąpiło w wyniku nieszczęśliwego wypadku w czasie pracy lub w związku z wykonywaniem pracy.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Lekkiego *T. Kunicki*

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 9 lutego 1971 r. (poz. 138).

STANOWI WZÓR ODZNAKI „ZASŁUŻONY PRACOWNIK PRZEMYSŁU LEKKIEGO”

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 9 lutego 1971 r. (poz. 138).

WZÓR I OPIS DOKUMENTU ODZNAKI „ZASŁUŻONY PRACOWNIK PRZEMYSŁU LEKKIEGO”

wkładka

strona czołowa zewnętrzna

strona lewa

strona prawa

<p>tłoczony wzór odznaki</p>	<p>MINISTERSTWO PRZEMYSŁU LEKKIEGO</p>	Ob. _____ (nazwisko)
	<p>DOKUMENT ODZNAKI</p>	_____ (imię)
	<p>Nr _____</p>	_____ (imię ojca)
	<p>Warszawa, dnia _____ 19 — r.</p>	został(a) wyróżniony(a) złotą — srebrną odznaką
		<p>ZASŁUŻONY PRACOWNIK PRZEMYSŁU LEKKIEGO</p> <p>MINISTER</p>

Na czołowej stronie dokumentu odznaki wytłoczony jest wzór odznaki. Okładka koloru czerwonego (piótno). Wymiary dokumentu odznaki wynoszą: 105×148 (format A6).

Wydawnictwo Związkowe CRZZ — Warszawa, ul. Spasowskiego 1/3

WARUNKI PRENUMERATY:

Prenumeratę na kraj dla czytelników indywidualnych przyjmują urzędy pocztowe, listonosze oraz Oddziały i Delegatury „Ruch”. Można również dokonywać wpłat na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23. Wszystkie instytucje państwowe i społeczne mogą zamawiać prenumeratę wyłącznie za pośrednictwem Oddziałów i Delegatur „Ruch”. Prenumeraty przyjmowane są do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty. Cena prenumeraty: kwartalnie — zł 10.—, półrocznie — zł 20.—, rocznie — zł 40.—. Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 40% droższa — przyjmuje Biuro Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23, tel. 20-46-88; konto PKO Nr 1-6-100024. Egzemplarze numerów zdezaktualizowanych można nabywać w punkcie Wysikowym Prasy Archiwalnej „Ruch” Warszawa, ul. Nowogrodzka 15/17, konto PKO Nr 141-6-700044 VII O/M Warszawa.

Drukarnia Wydawnictwa Związkowego CRZZ. Papier gazetowy kl. VIII, 50 g. Objętość ark. wyd. 1,12; ark. druk. 1. Zam. 566/71. 2250 egz. U-38.

INDEKS 35404